

Arrest

nr. 210 635 van 8 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. BRIJS
Moskoustraat 2
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 18 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 november 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 21 december 2017 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 juni 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. NACHTERGAELE *loco* advocaat B. BRIJS en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 13 februari 2017, verklaart er zich op 23 maart 2017 vluchteling.

1.2. Op 16 november 2017 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 17 november 2017 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U beschikt over de Angolese nationaliteit en werd geboren op 23 september 1992 in Luanda. U groeide op als kind in Zuid Afrika en ging terug in Luanda wonen in 2008. In 2010 begon u voor de bank BFA te werken waar u, na verschillende promoties gemaakt te hebben, in 2012 deelnam aan een vergadering met uw oversten. Deze zeiden dat u heel goed werkte en wilden u een vorming geven zodat u samen met hen kon werken. Nadat u aan deze vergadering deelnam begon u vast te stellen dat er verdachte transacties kwamen met orders van het algemeen comité van de (politieke partij) MPLA waarbij grote sommen geld naar het buitenland vertrokken zonder dat de naam van de begunstigde werd opgegeven. U stelde deze transacties in vraag en begon hierover vragen te stellen aan uw oversten waarbij u liet blijken dat deze praktijk u niet aanstond. Eind 2012 kreeg u een oproep van een anoniem nummer op uw telefoon en er werd u meegedeeld dat u moest stoppen met het in vraag stellen van zaken en dat u uw werk moest uitvoeren. U werd ook met de dood bedreigd indien u niet ging stoppen met vragen te stellen. U bleef werken voor de bank maar vertelde het wel aan uw oom A.. In 2013 werd u uitgenodigd door een jeugdvriend van u, F. die dan werkzaam was bij de bank Banco Espírito Santo, om deel te nemen aan een vergadering in Hotel Continental. Deze vergadering werd geleid door een Portugese man en de organisatoren wilden zoveel mogelijk bewijsmateriaal verzamelen om aan te tonen dat het MPLA diefstal pleegde. Aan deze vergadering namen verschillende mensen deel die actief waren bij banken. U verkoos om daar niet op in te gaan en bleef nog werken bij de bank tot 2014 maar ondertussen was u op zoek naar een nieuwe woonplaats en job omdat de anonieme oproep waarin u met de dood bedreigd werd u heel erg bang had gemaakt. U besloot om te stoppen met werken voor de bank en ging er niet meer werken zonder officieel uw ontslag ingediend te hebben. U veranderde van woonst, vroeg een nieuw telefoonnummer aan en uw oom A. vond nieuw werk voor u en u begon te werken in de marketingafdeling van een hotel in Luanda. Op 19 augustus 2016, een vrijdag, nodigde u verschillende vrienden van u uit om deel te nemen aan een event in het hotel, waaronder ook uw vriend F. die u in 2013 had uitgenodigd voor de vergadering in het Hotel Continental. U werd die avond opgebeld omdat uw vriendin ging bevallen waarna u zich naar het ziekenhuis begaf. U ging maandag terug werken en hoorde dinsdag dat uw vriend F. dood was na een ongeluk, een uitleg die u niet helemaal overtuigde. Begin september 2016 vielen er gewapende mannen uw huis binnen waarna u geblinddoekt meegenomen werd en in een cel in een politiekantoor opgesloten werd. U werd er ondervraagd over wat er besproken werd tijdens de vergadering waaraan u deelnaam in het Continental Hotel. De politiemannen die u naar de cel brachten zeiden dat zij F. hadden gedood en dat ze het op een ongeval lieten lijken en ze zeiden dat ze u gingen doden moest u niet alles vertellen. U werd bang en gaf hen 1 naam van een andere deelnemer, C. van de BNA bank. Tijdens uw gevangenschap kon u contact leggen met een politiechef die u kende van uw werk voor de bank en deze contacteerde uw oom A. waarna u, ongeveer 3 weken nadat u opgepakt werd, uit de cel gehaald werd en aan uw oom overgedragen werd. Uw oom zei u dat u zo snel mogelijk weg moest uit Angola. U dook onder in het huis van uw oom die een paspoort en een visum voor u regelde waarna jullie op 12 februari 2017 vanuit Luanda in een vliegtuig vertrokken naar Lissabon waar jullie een vliegtuig namen naar België. U kwam aan in België op 13 februari 2017 en vroeg er asiel aan op 23 maart 2017.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat u, toen u werkzaam was voor de bank BFA, eind 2012 een anonieme oproep kreeg van een persoon die u met de dood bedreigde indien u niet stopte met het in vraag stellen van de transacties die uw bank moest uitvoeren voor de MPLA. U verklaarde dat u zich daar niet goed bij voelde maar er wel bleef werken (zie gehoorverslag CGVS p.10). U bleef echter nog werken voor deze bank tot 2014, toen u besloot om niet meer te komen opdagen op uw werk en u zelfs van telefoonnummer en woning veranderde (zie gehoorverslag CGVS p.12). U verklaarde dat u in 2014 op deze eerder drastische manier stopte met werken voor de bank BFA omdat de anonieme oproep die u gekregen had u heel erg bang gemaakt had (zie gehoorverslag CGVS p.12). Dat u, nadat u zo bang zou geworden zijn van deze oproep in 2012, pas in 2014 stopte met werken voor de bank BFA is weinig geloofwaardig. Omdat u zo bang was, zou u ook van woning veranderd zijn (waarover u zei dat u geen andere kans zag dan te vluchten, zie gehoorverslag CGVS p.10) en een nieuw telefoonnummer genomen hebben. U zou dus deze drastische stappen gezet hebben opdat men u niet meer zou kunnen vinden of contacteren maar u besluit dan wel om te beginnen werken in het marketingdepartement van een hotel in Luanda. U verklaarde zelfs dat u, op 19 augustus 2016, uw vriend F. (over wie u verklaarde dat hij u zou uitgenodigd hebben om deel te nemen aan een vergadering in 2013 waar er aan bankiers gevraagd werd zoveel mogelijk bewijs te verzamelen om de diefstallen van het MPLA aan te tonen, zie gehoorverslag CGVS p.12) daar uitnodigde om deel te nemen aan een evenement (zie gehoorverslag CGVS p.10).

Dat u dus enerzijds de drastische stappen zetten om van telefoonnummer en woonst te veranderen en van de ene op de andere dag niet meer opdaagde op uw werk bij de bank maar dan anderzijds de marketing begint te verzorgen van een hotel in Luanda en hierbij zelfs uw vriend F. uitnodigt is weinig geloofwaardig.

Over de vergadering in 2013 in het hotel Continental, waar u op uitnodiging van uw vriend F. aan zou deelgenomen hebben, verklaarde u dat daar een man aanwezig was die Chivukuvuku heet (zie gehoorverslag CGVS p.10). Gevraagd wat Chivukuvuku deed op de vergadering in 2013, zei u dat hij de stichter was en dat hij daar ook voorgesteld werd door een Portugese man die daar ook aanwezig was. Gevraagd wie Chivukuvuku is, zei u dat u niets van politiek weet. Gevraagd of Chivukuvuku dan een politicus is, zei u dat u denkt van wel maar u wist niet van welke partij omdat u zich niet bezig houdt met politiek. U verklaarde ook de volledige naam van Chivukuvuku niet te kennen (zie gehoorverslag CGVS p.12). Toen u opgepakt werd en daarna ondervraagd werd door de politie, zouden die u ook over Chivukuvuku gevraagd hebben (zie gehoorverslag CGVS p.13).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat Abel Chivukuvuku, na een lange politieke carrière bij UNITA voor wie hij ook fractieleider in het parlement was, sinds 2012 stichter en voorzitter van de politieke alliantie CASA-CE is, sinds 2012 de derde grootste politieke fractie in Angola.

Dat u, nadat u aan een vergadering zou deelgenomen hebben waar Chivukuvuku volgens uw verklaringen ook voorgesteld werd en nadat de politie u naar Chivukuvuku zou gevraagd hebben tijdens uw verklaarde detentie, niet eens weet bij welke politieke partij deze hoort, noch zijn volledige naam kan geven is, zeker gezien de nationale bekendheid van Chivukuvuku in Angola en het feit dat u hem persoonlijk zou ontmoet hebben op de vergadering in 2013 die u later zo zwaar in de problemen gebracht zou hebben, is niet geloofwaardig.

U verklaarde dat, nadat u vrijkwam uit de gevangenis, uw oom u zou gezegd hebben dat u zo rap mogelijk weg moest en hij toen alles begon te regelen om te kunnen vertrekken uit Angola (zie gehoorverslag CGVS p.10). U vertrok op 12 februari 2017 in een vliegtuig uit Luanda (zie vliegtuigticket dat u neerlegde tijdens uw gehoor op het CGVS in de groene map in het administratief dossier). U zei dat u eerst naar een andere luchthaven vloog en daarna meteen naar België kwam. U zei dat er Portugees gesproken werd in die luchthaven en dat "u vermoedt dat het in Portugal was" (zie gehoorverslag CGVS p.8). Gevraagd of u wist in welke stad in Portugal die luchthaven zich bevond, zei u dat u dat niet wist. U werd er dan op gewezen dat er op het vliegtuigticket, dat u zelf neerlegde tijdens uw gehoor op het CGVS, staat dat het de luchthaven in Lissabon was, waarna u dan zei "Ah Lissabon, ja" (zie gehoorverslag CGVS p.9). Toen er u gevraagd werd of u met een visum naar Europa kwam, zei u eerst dat u niets weet over de komst naar België en wanneer er u dan opnieuw gevraagd werd of u een visum had, zei u dat u het niet weet maar wel denkt dat u met een visum kwam en dat u "vermoedt" dat het een Portugees visum was (zie gehoorverslag CGVS p.8).

Dat u niet zou weten of u met een visum naar Europa kwam en niet zou weten welk land dit visum afleverde is niet geloofwaardig. Dat u niet zou weten dat u eerst naar Lissabon vloog vanuit Luanda, hoewel u het vliegtuigticket waarop dit vermeld staat 8 maanden lang bijhield en het daarna neerlegde tijdens uw gehoor op het CGVS, is volledig ongeloofwaardig.

Deze ongeloofwaardige verklaringen over uw reisweg doen dan ook afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Toen er u, tijdens uw gehoor op het CGVS gevraagd werd of u met uw eigen paspoort naar Europa gekomen bent, zei u dat u het niet weet maar denkt van wel en dat uw naam erin stond (zie gehoorverslag CGVS p.7). **U zei dat u, voor u opgepakt werd in Angola, al over een paspoort beschikte dat u de laatste keer gebruikt zou hebben in 2008 toen u van Zuid-Afrika naar Angola ging en u daarna geen ander, nieuwe paspoort had** (zie gehoorverslag CGVS p.7). Over het paspoort waarmee u naar België reisde, verklaarde u dat u dit paspoort niet zelf verkregen had maar dat uw oom A. het voor u regelde. Gevraagd waarom u dat zelf niet kon doen, zei u dat u nooit gedacht had dat u Angola moest verlaten tot u opgepakt werd (zie gehoorverslag CGVS p.8). U verklaarde dat u opgepakt werd in Angola in september 2016 (zie gehoorverslag CGVS p.10).

Over het paspoort waarmee u naar België reisde verklaarde u verder dat u niet weet waar dat paspoort nu is omdat het uw oom A. was die alles regelde en u zelf dat paspoort nooit in uw handen had. Waarom uw oom A. dan uw paspoort terug meenam, zei u niet te weten. Gevraagd wanneer uw oom voor uw paspoort begon te kijken en wanneer hij dat paspoort verkreeg, zei u dat het ergens rond november 2016 was (zie gehoorverslag CGVS p.8).

Uit de informatie over de visumaanvraag bij de Belgische ambassade die u deed blijkt nochtans dat u daar een visumaanvraag deed met **uw paspoort dat op 31 maart 2015 werd afgegeven** (zie informatie over visumaanvraag bij de Belgische ambassade in Luanda in het administratief dossier).

Toen u, tijdens uw gehoor op het CGVS, met deze informatie geconfronteerd werd en gevraagd werd hoe het kan dat uw paspoort waarmee u een visumaanvraag deed in 2015 werd afgegeven, zei u dat u dat paspoort nooit gezien had, dat u enkel een identiteitskaart had en dat uw nonkel dat (paspoort) wellicht geregeld heeft. U zei dan nog eens dat u na uw komst in Angola (in 2008) nooit meer een paspoort had. Toen er u gevraagd werd waarom uw nonkel dan een paspoort voor u regelde in maart 2015, zei u dat u het niet wist (zie gehoorverslag CGVS p.15).

Hoewel u dus verklaarde dat u nooit gedacht had dat u Angola zou moeten verlaten tot u opgepakt werd in september 2016, u toen geen paspoort had en dat uw nonkel een paspoort voor u regelde in november 2016, moet er dus vastgesteld worden dat uit informatie over uw visumaanvraag blijkt dat u in Angola over een geldig paspoort beschikte in maart 2015. **Deze vaststelling ondergraaft volledig uw algemene geloofwaardigheid. Er kan dan ook geen enkel geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat uw oom u een paspoort in 2016 bezorgd zou hebben omdat u na problemen met de Angolese autoriteiten het land moest verlaten. Bijgevolg kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u problemen zou gekend hebben met de Angolese autoriteiten.**

U verklaarde dat u, voorafgaand aan uw vertrek uit Angola (op 12 februari 2017), 5-6 maanden bij uw oom A. ondergedoken zat en dat u toen slechts 1 maal naar buiten ging, om naar de ambassade te gaan (zie gehoorverslag CGVS p.3-4).

Tijdens uw gehoor op het CGVS werd u het facebookprofiel op naam van A.F. overhandigd (zie blauwe map in het administratief dossier) en u verklaarde dat dit uw facebookprofiel is (zie gehoorverslag CGVS p.15). Zoals eerder al beschreven, verklaarde u dat u in september 2016 werd opgepakt, na 3 weken werd vrijgelaten en daarna 5 à 6 maanden bij uw oom ondergedoken zat tot u uit Angola vertrok op 12 februari 2017. Er werd u tijdens uw gehoor op het CGVS ook gevraagd of u op uw verjaardag, op 23 september 2016, in de gevangenis zat waarop u zei dat u toen inderdaad in de gevangenis zat (zie gehoorverslag CGVS p.11). Toen er u gevraagd werd hoe het komt dat u, op uw facebook, uw nicht E.N. (van wie u bevestigde dat het u getoonde facebookprofiel waarvan een koppie in de blauwe map in het administratief dossier zit het profiel is van uw nicht E.N.) bedankte nadat zij u gelukkige (late) verjaardag wenste op 24 september 2016 aangezien u verklaard had dat u toen in de gevangenis zat, zei u dat het waarschijnlijk (uw verloofde) A. zal zijn die dat zei omdat ze uw paswoord had en nogal jaloers is. Over deze uitleg moet ten eerste opgemerkt worden dat er niet kan ingezien worden waarom uw verloofde uw nicht zou bedanken voor haar verjaardagswensen omdat uw verloofde jaloers zou zijn. Ten tweede moet er opgemerkt worden dat u verklaarde geen contact met uw verloofde te hebben gehad nadat u opgepakt werd in Angola, tot u haar kon contacteren eenmaal u al in België was. U zei ook dat u niet weet of uw oom uw verloofde contacteerde nadat u opgepakt werd maar dat u wel denkt dat ze hiervan op de hoogte was (zie gehoorverslag CGVS p.5-6). Dat uw verloofde dan onder uw naam op uw facebookprofiel, uit jaloezie, berichten zou zetten terwijl u in de gevangenis zat (of, indien ze hier niet van op hoogte was, al dagen of weken op nieuws over u wachtte nadat u opgepakt werd) is niet geloofwaardig.

U werd dan, tijdens uw gehoor bij het CGVS, gewezen op het grote aantal berichten dat op uw facebookprofiel verscheen in januari en februari 2017 en er werd u gevraagd of u dat dan deed terwijl u ondergedoken zat bij uw nonkel. U zei daarop eerst dat **deze berichten niet van u waren** en dat jullie een "transparante relatie" hebben. Gevraagd of al die berichten dan van uw verloofde waren, verandert u uw verklaringen en zegt u dat **"het van de berichten afhangt die erop staan"**. U zei dan dat u wel berichten op uw facebook zette terwijl u ondergedoken zat bij uw nonkel maar dat u aan niemand vertelde waar u was (zie gehoorverslag CGVS p.15).

Gevraagd waarom u dat dan deed, gezien u bij uw oom ondergedoken zat omdat u bang zou geweest zijn van de Angolese politie, zei u dat u toen meer contact had met God, u Bijbelpassages publiceerde op uw facebook en dat men uit die woorden kan voelen hoe eenzaam u was.

U werd dan gewezen op het bericht dat gepubliceerd werd op uw facebookprofiel op 18 januari 2017 waarin er reclame gemaakt wordt voor een event in het Skyna hotel in Luanda (zie blauwe map in het administratieve dossier) en er werd u gevraagd waarom u dat bericht publiceerde. U zei dat het bericht niet van u zou zijn maar toen u er dan op gewezen werd dat het wel op uw facebookprofiel geplaatst werd zei u "niet te weten" wie dit bericht dan op uw facebookprofiel plaatste.

Op 27 januari werd er door uw facebookprofiel een bericht geplaatst waar in u zich beklaagt dat u het moe bent om er altijd van beschuldigd te worden veel vriendinnen te hebben en legt u uit dat dit komt omdat u als marketing manager en goede specialist in toerisme en hotels veel en alle soorten vrouwen kent. Toen u er, tijdens uw gehoor op het CGVS, door de Protection Officer gezegd werd dat het verbazend zou zijn indien dit bericht ook van uw vriendin zou komen, zei u dat zij dit bericht daar wel op geplaatst had en dat u dergelijke dingen niet zou publiceren.

Omwille van uw tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen als uitleg voor de vele berichten die op uw facebookprofiel gepubliceerd werden toen u in de gevangenis of ondergedoken gezeten zou hebben moet er vastgesteld worden dat er geen geloof gehecht kan worden, noch aan uw verklaringen dat u in

Angola in september 2016 opgepakt werd, noch aan uw verklaringen dat u 5-6 maanden ondergedoken zou zijn bij uw oom alvorens naar België te vertrekken.

Over uw facebookprofiel kan er tenslotte ook nog opgemerkt worden dat u uw beroep op uw facebookprofiel omschrijft als "bankbediende / Marketing manager".

Er kan dus in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer: verschillende verblijfskaarten en identiteitskaarten van familieleden van u die in België verblijven, een replacement certificate van uw schoolresultaten in Zuid-Afrika, een certificaat van een gevolgde opleiding bij de bank BFA en een bewijs van aanmelding voor een militaire telling in 2008 in Angola. Deze documenten veranderen de hierboven gedane vaststellingen niet daar noch de identiteit van uw in België verblijvende familieleden, noch uw identiteit hier in twijfel worden getrokken. Ook het feit dat u in Angola voor de bank BFA werkte wordt hier niet in twijfel getrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

2.1.1.1. In wat zich aandient als een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van "het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur, meer bepaald de verplichting alle gegevens en stukken van het dossier in overweging te nemen".

Met betrekking tot zijn vertrek bij de bank BFA in 2014 wijst verzoeker erop dat hij pas eind juni 2012 een oproep kreeg van een anoniem nummer en dat hij dan inderdaad nog enkele tijd is blijven werken om vervolgens in 2014 te stoppen bij de bank BFA en van woonst en telefoonnummer te veranderen. Volgens hem werd door de commissaris-generaal geen rekening gehouden met het feit dat verzoeker in 2013 deelnam aan de vergadering aangaande de wanpraktijken van de MPLA. Tijdens die vergadering, aldus verzoeker in zijn verzoekschrift, heeft hij begrepen dat het zijn identificatienummer was dat verscheen in de verdachte overschrijvingen, en niet dat van zijn oversten die de bevelen gaven; het is mede door deze vergadering, aldus nog verzoeker, dat hij beseft heeft wat de risico's waren indien hij zou blijven werken bij de bank. Vanaf dan is hij actief beginnen zoeken naar een nieuwe woonplaats en ander werk, doch hij kon zijn woonplaats uiteraard niet verlaten van de ene dag op de andere, aldus verzoeker. Verzoeker erkent verder dat het niet de beste beslissing was om in de marketingdienst te gaan werken, doch hij voert aan dat hij werk nodig had om te kunnen rondkomen en dat hij dus uit noodzaak de job in het hotel heeft aangenomen. Hij stelt dat hij op het moment dat hij die positie heeft aangenomen, niet besepte dat hij zich op die manier onvoldoende had onttrokken aan de aandacht van de politiediensten, hetgeen hij pas besepte wanneer hij werd aangehouden.

Met betrekking tot zijn kennis over Abel Chivukuvuku wijst verzoeker erop dat hij tijdens zijn gehoor heeft uitgelegd dat hij geen interesse heeft voor politiek en bijgevolg dus een zeer beperkte kennis heeft over de Angolese politiek. Hij acht dit niet verrassend in een land waar dezelfde politieke partij reeds dertig jaar aan de macht is. Hij merkt dienaangaande ook op dat zijn vader werd vermoord omwille van diens politieke overtuigingen en dat zijn moeder om dezelfde reden werd opgesloten. Hij wijst er verder op dat hij tijdens zijn gehoor heeft aangegeven dat hij zich niet de juiste persoon voelde om de wanpraktijken aan het licht te brengen. Hij stelt dat hij tijdens die vergadering dan ook niet trachtte te begrijpen wie alle aanwezigen waren. Hij voert ook aan dat hij nooit heeft beweerd dat hij de politicus persoonlijk zou hebben ontmoet en dat hij louter heeft uitgelegd dat deze persoon aanwezig was op de vergadering van 2013.

Met betrekking tot zijn reisweg naar België meent verzoeker dat door de commissaris-generaal onvoldoende rekening werd gehouden met verzoekers achtergrond en algemene kennis.

Hij wijst erop dat hij slechts tot zijn veertien jaar naar school ging, dat hij nooit het Afrikaanse continent heeft verlaten en dat zijn kennis over het Europese continent dus beperkt is. Dat iemand met deze achtergrond een Europese stad als Lissabon niet kent en niet onthoudt dat hij in deze stad een tussenstop heeft gemaakt is volgens verzoeker allesbehalve verrassend. Hij stelt ook dat hij zich niet heeft beziggehouden met het bestuderen van het vliegtuigticket gedurende de acht maanden dat hij wachtte op zijn gehoor. Verder haalt hij aan dat hij tijdens zijn gehoor trachtte uit te leggen dat hij steeds alle vertrouwen heeft gehad in zijn oom A., die sinds het overlijden van zijn vader in 2005 voor hem heeft gezorgd en hem in alles heeft bijgestaan. Hij stelt dat zijn oom zijn vertrek uit Angola volledig in handen heeft genomen en samen met hem tot in Brussel is gereisd. Hij stelt dat hij zijn oom blindelings volgde, zonder zich de vraag te stellen in welke luchthaven ze waren of waar ze heen gingen. Hij stelt dat hij gedurende die periode louter was gericht op het verlaten van het land in de hoop in veiligheid te geraken.

Met betrekking tot zijn paspoort en zijn visum benadrukt verzoeker nogmaals dat hij voor zijn vlucht uit Angola en zijn reis naar België volledig afhing van zijn oom A.. Hij stelt dat zijn oom veel invloed had in Luanda en bijgevolg veel gemakkelijker het administratieve werk tot een goed einde kon brengen. Hij wijst erop dat hij omwille van de traumatische ervaringen tijdens zijn detentie erg angstig en verzwakt was en bijgevolg niet in staat was om de stappen die zijn oom nam om de vlucht uit het land voor te bereiden, op te volgen. Hij stelt dat zijn oom hem ook niet nog meer wou verstoren en hem dus hierbij zo weinig mogelijk trachtte te betrekken. Deze redenen verklaren volgens verzoeker waarom hij meende dat zijn oom het paspoort had verkregen rond november 2016. Verzoeker merkt bovendien op *“dat hij de redenen niet kan kennen waarom zijn oom reeds in 2015 een paspoort voor hem heeft aangevraagd. Zijn oom had hem echter ook geholpen om bij de bank BFA te vertrekken en was dus op de hoogte van de problemen die hij daar had ondervonden. Het is zeer waarschijnlijk dat hij omwille van deze gebeurtenissen reeds uit voorzorg een paspoort heeft aangevraagd.”* Verzoeker besluit als volgt: *“In alle geval is het niet zodoende onwaarschijnlijk dat het toelaat het volledige (!) asielrelaas van verzoeker terzijde te schuiven en niet verder te onderzoeken.”*

Met betrekking tot de publicaties op zijn Facebookprofiel begrijpt verzoeker niet waarom zijn geloofwaardigheid in vraag wordt gesteld omdat hij in januari en februari 2017 een aantal berichten heeft gepubliceerd op zijn Facebookprofiel. Hij wijst erop dat hij in het huis van zijn oom toegang had tot internet. Hij stelt dat hij zich, afgesloten van alle sociale contacten, heel eenzaam voelde en om deze gevoelens te uiten, nu en dan een bericht plaatste op zijn Facebookprofiel. Deze berichten waren voornamelijk religieus geïnspireerd, aldus verzoeker. Volgens hem ondergraaft dit op geen enkele manier de geloofwaardigheid van zijn verklaringen aangaande de periode van onderduiken bij zijn oom. Hij stelt verder dat hij tijdens zijn gehoor een geloofwaardige verklaringen heeft gegeven voor het bericht dat werd geplaatst op 24 september 2016: *“Hij had met name aan zijn vriendin, A.F., het paswoord van zijn facebookaccount gegeven. Zij was immers zeer jaloers en controleerde bijgevolg dat hij geen berichten naar andere vrouwen stuurde. Aangezien zij, nadat hij was opgepakt, al enkele tijd niets meer van hem had gehoord, is zij hoogstwaarschijnlijk op zijn facebook ingelogd op zoek naar meer informatie. Zij heeft daar waarschijnlijk niets gevonden waaruit voortkwam waar hij zich bevond. Uit wrevel zal zij dan zijn berichten hebben beantwoord. Deze verklaring is minstens niet onmogelijk.”* Verder ziet verzoeker niet in waarom de omschrijving van zijn beroep als zijnde *“bankbediende/Marketing Manager”* op zijn Facebookprofiel op enigerlei wijze zijn geloofwaardigheid ondermijnt: *“Het CGVS poneert dit simpelweg zonder het verder te motiveren.”*

2.1.1.2. In wat zich aandient als een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt dat hij *“een absoluut plausibel asielverhaal”* aanbracht en dat de commissaris-generaal *“de essentiële vraag naar de risico's in geval van terugkeer in dat kader onvoldoende onderzocht”*. Hij meent dat hij in redelijkheid aantoont dat hij een risico loopt ingeval van terugkeer. Tevens wijst hij erop dat hij in september 2016 een aantal weken werd vastgehouden en dus reeds daden van vervolging heeft ondergaan. Hij verwijst vervolgens naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet en stelt dat de commissaris-generaal onvoldoende rekening hield met dit element. Verzoeker besluit als volgt: *“Minstens dient de Raad vast te stellen dat geen ernstig onderzoek is gevoerd naar de feitelijke gegevens die verzoeker aanhaalt en of deze gegevens in de Angolese politieke context aanleiding kunnen geven tot vervolging.”*

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij door de Angolese autoriteiten wordt bedreigd omwille van zijn betrokkenheid om wanpraktijken van de MPLA aan te kaarten. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) het niet aannemelijk is dat hij na een dreigtelefoon in 2012 heel bang wordt, maar nog tot 2014 wachtte om van woonplaats, werk en telefoonnummer te veranderen; (ii) zijn kennis over Abel Chivukuvuku, die in Angola nationale bekendheid geniet en die verzoeker persoonlijk zou hebben ontmoet op de vergadering in het hotel Continental in 2013, zeer beperkt is; (iii) het evenmin aannemelijk is dat hij niet zou weten of hij met een visum naar Europa kwam, welk land dit visum afleverde en dat hij in Lissabon een tussenstop maakte; (iv) zijn verklaringen over zijn paspoort tegenstrijdig zijn met de beschikbare informatie in zijn visumaanvraag; (v) de informatie op zijn Facebookprofiel bijkomend afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden detentie en het hierop volgend onderduiken bij zijn oom; en (vi) de door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn reeds afgelegde verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

Zo wordt in de bestreden beslissing vooreerst terecht gemotiveerd dat het niet aannemelijk is dat verzoeker nog tot 2014 bij de bank bleef werken, terwijl hij reeds in 2012 een dreigtelefoon zou hebben ontvangen:

"U verklaarde dat u, toen u werkzaam was voor de bank BFA, eind 2012 een anonieme oproep kreeg van een persoon die u met de dood bedreigde indien u niet stopte met het in vraag stellen van de transacties die uw bank moest uitvoeren voor de MPLA. U verklaarde dat u zich daar niet goed bij voelde maar er wel bleef werken (zie gehoorverslag CGVS p.10). U bleef echter nog werken voor deze bank tot 2014, toen u besloot om niet meer te komen opdagen op uw werk en u zelfs van telefoonnummer en woning veranderde (zie gehoorverslag CGVS p.12). U verklaarde dat u in 2014 op deze eerder drastische manier stopte met werken voor de bank BFA omdat de anonieme oproep die u gekregen had u heel erg bang gemaakt had (zie gehoorverslag CGVS p.12). Dat u, nadat u zo bang zou geworden zijn van deze oproep in 2012, pas in 2014 stopte met werken voor de bank BFA is weinig geloofwaardig. Omdat u zo bang was, zou u ook van woning veranderd zijn (waarover u zei dat u geen andere kans zag dan te vluchten, zie gehoorverslag CGVS p.10) en een nieuw telefoonnummer genomen hebben. U zou dus deze drastische stappen gezet hebben opdat men u niet meer zou kunnen vinden of contacteren maar u besluit dan wel om te beginnen werken in het marketingdepartement van een hotel in Luanda. U verklaarde zelfs dat u, op 19 augustus 2016, uw vriend F. (over wie u verklaarde dat hij u zou uitgenodigd hebben om deel te nemen aan een vergadering in 2013 waar er aan bankiers gevraagd werd zoveel mogelijk bewijs te verzamelen om de diefstallen van het MPLA aan te tonen, zie gehoorverslag CGVS p.12) daar uitnodigde om deel te nemen aan een evenement (zie gehoorverslag CGVS p.10). Dat u dus enerzijds de drastische stappen zetten om van telefoonnummer en woonst te veranderen en van de ene op de andere dag niet meer opdaagde op uw werk bij de bank maar dan anderzijds de marketing begint te verzorgen van een hotel in Luanda en hierbij zelfs uw vriend F. uitnodigt is weinig geloofwaardig."

Dienaangaande wijst verzoeker er in zijn verzoekschrift op dat hij de dreigtelefoon eind juni 2012 ontving en dat hij in 2013 deelnam aan een vergadering, waarna hij pas besepte welke risico's hij liep door bij de bank te blijven werken. Tijdens zijn gehoor is verzoeker evenwel reeds incoherent inzake zijn reactie op de dreigtelefoon.

Eerst verklaarde verzoeker hieromtrent als volgt: *"Ik voelde me daar niet goed bij, ik bleef werken maar ik vertelde het wel aan mijn oom."* (gehoorverslag CGVS, p. 10), terwijl hij later als volgt verklaarde: *"Dat telefoontje dat ik gekregen had, dat had me heel erg bang gemaakt. Het feit dat ze me met de dood bedreigden."* (gehoorverslag CGVS, p. 12). Hoe dan ook, indien de dreigtelefoon verzoeker dermate zou verontrusten dat hij op zoek zou zijn gegaan naar ander werk en een andere woonst, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij zo snel mogelijk te werk gaat en niet tot 2014 wacht om van werk en woonplaats te veranderen. Zelfs indien rekening wordt gehouden met de vergadering in het hotel Continental, is verzoekers dralen niet aannemelijk, daar hij verklaarde dat deze vergadering plaatsvond in maart of mei 2013 (gehoorverslag CGVS, p. 11). Het is overigens evenmin aannemelijk dat verzoeker in zijn verzoekschrift meermaals voorhoudt dat zijn oom A. alles regelde voor verzoekers vlucht uit Angola en zelfs suggereert dat zijn oom reeds voorafgaand aan verzoekers arrestatie een regeling zou hebben getroffen ter voorbereiding, terwijl hij tegelijk beweert dat hij zelf niet beseftte tot aan zijn arrestatie dat hij zich onvoldoende aan de *"aandacht van de politiediensten"* had onttrokken door enkel van job, woonplaats en telefoonnummer te veranderen (zie ook *infra*). De Raad ontwaart bovendien noch in het verzoekschrift, noch in het administratief of rechtsplegingsdossier enig concreet element dat zou kunnen verklaren waarom de Angolese autoriteiten zouden wachten tot september 2016 om actie te ondernemen tegen verzoeker, terwijl hij op dat moment reeds van job veranderde, hij wel nog steeds in Angola verbleef en de vergadering in het hotel Continental reeds ruim drie jaar eerder plaatsvond. Daardoor komt de geloofwaardigheid van verzoekers vluchtrelaas eens te meer op de helling te staan.

Verder oordeelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoekers kennis over Abel Chivukuvuku zeer beperkt is:

"Over de vergadering in 2013 in het hotel Continental, waar u op uitnodiging van uw vriend F. aan zou deelgenomen hebben, verklaarde u dat daar een man aanwezig was die Chivukuvuku heet (zie gehoorverslag CGVS p.10). Gevraagd wat Chivukuvuku deed op de vergadering in 2013, zei u dat hij de stichter was en dat hij daar ook voorgesteld werd door een Portugese man die daar ook aanwezig was. Gevraagd wie Chivukuvuku is, zei u dat u niets van politiek weet. Gevraagd of Chivukuvuku dan een politicus is, zei u dat u denkt van wel maar u wist niet van welke partij omdat u zich niet bezig houdt met politiek. U verklaarde ook de volledige naam van Chivukuvuku niet te kennen (zie gehoorverslag CGVS p.12). Toen u opgepakt werd en daarna ondervraagd werd door de politie, zouden die u ook over Chivukuvuku gevraagd hebben (zie gehoorverslag CGVS p.13).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat Abel Chivukuvuku, na een lange politieke carrière bij UNITA voor wie hij ook fractieleider in het parlement was, sinds 2012 stichter en voorzitter van de politieke alliantie CASA-CE is, sinds 2012 de derde grootste politieke fractie in Angola.

Dat u, nadat u aan een vergadering zou deelgenomen hebben waar Chivukuvuku volgens uw verklaringen ook voorgesteld werd en nadat de politie u naar Chivukuvuku zou gevraagd hebben tijdens uw verklaarde detentie, niet eens weet bij welke politieke partij deze hoort, noch zijn volledige naam kan geven is, zeker gezien de nationale bekendheid van Chivukuvuku in Angola en het feit dat u hem persoonlijk zou ontmoet hebben op de vergadering in 2013 die u later zo zwaar in de problemen gebracht zou hebben, is niet geloofwaardig."

Dienaangaande voert verzoeker aan dat hij geen interesse heeft in politiek en dus een beperkte kennis heeft van de Angolese politiek. Dit is evenwel slechts een blote bewering, die geenszins afbreuk doet aan de pertinente opmerking in de bestreden beslissing dat verzoeker stelt deze persoon persoonlijk te hebben ontmoet op een vergadering in het hotel Continental in 2013. Bovendien kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker, ondanks zijn beweerde desinteresse voor de Angolese politiek, zich terdege tracht te informeren over deze in Angola algemeen bekend persoon (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) over wie hij stelt tijdens zijn aanhouding te zijn ondervraagd en die hij bovendien zelf heeft ontmoet op een vergadering. Dat hij niet wenste deel te nemen aan de op deze vergadering besproken activiteiten, doet hieraan geen afbreuk. Ten overvloed dient erop gewezen dat nergens in de bestreden beslissing met *"persoonlijk ontmoeten"* wordt bedoeld dat verzoeker met Abel Chivukuvuku een uitgebreid persoonlijk contact had, doch uit een lezing van de bestreden beslissing en van verzoekers verklaringen blijkt wel degelijk dat verzoeker beweert dat hij deze politicus in levende lijve heeft ontmoet.

Met betrekking tot verzoekers reisweg oordeelt de commissaris-generaal terecht als volgt in de bestreden beslissing:

"U verklaarde dat, nadat u vrijkwam uit de gevangenis, uw oom u zou gezegd hebben dat u zo rap mogelijk weg moest en hij toen alles begon te regelen om te kunnen vertrekken uit Angola (zie gehoorverslag CGVS p.10). U vertrok op 12 februari 2017 in een vliegtuig uit Luanda (zie vliegtuigticket dat u neerlegde tijdens uw gehoor op het CGVS in de groene map in het administratief dossier).

U zei dat u eerst naar een andere luchthaven vloog en daarna meteen naar België kwam. U zei dat er Portugees gesproken werd in die luchthaven en dat “ u vermoedt dat het in Portugal was” (zie gehoorverslag CGVS p.8). Gevraagd of u wist in welke stad in Portugal die luchthaven zich bevond, zei u dat u dat niet wist. U werd er dan op gewezen dat er op het vliegtuigticket, dat u zelf neerlegde tijdens uw gehoor op het CGVS, staat dat het de luchthaven in Lissabon was, waarna u dan zei “Ah Lissabon, ja” (zie gehoorverslag CGVS p.9). Toen er u gevraagd werd of u met een visum naar Europa kwam, zei u eerst dat u niets weet over de komst naar België” en wanneer er u dan opnieuw gevraagd werd of u een visum had, zei u dat u het niet weet maar wel denkt dat u met een visum kwam en dat u “vermoedt” dat het een Portugees visum was (zie gehoorverslag CGVS p.8).

Dat u niet zou weten of u met een visum naar Europa kwam en niet zou weten welk land dit visum afleverde is niet geloofwaardig. Dat u niet zou weten dat u eerst naar Lissabon vloog vanuit Luanda, hoewel u het vliegtuigticket waarop dit vermeld staat 8 maanden lang bijhield en het daarna neerlegde tijdens uw gehoor op het CGVS, is volledig ongeloofwaardig.

Deze ongeloofwaardige verklaringen over uw reisweg doen dan ook afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.”

Verzoeker wijst in zijn verzoekschrift op zijn scholingsgraad en het feit dat hij het Afrikaanse continent nooit eerder verliet. Bezwaarlijk kunnen deze elementen als een afdoende verschoning worden beschouwd voor verzoekers gebrekkige verklaringen aangaande zijn reisweg. Van een Angolees die tot zijn 14 jaar onderwijs heeft gevolgd kan wel degelijk redelijkerwijze worden verwacht dat hij kennis heeft van Lissabon, de hoofdstad van Portugal, het land dat Angola koloniseerde. Dit klemt des te meer daar verzoeker een vliegticket voorlegde (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) waarom deze stad wordt vermeld. Er kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker terdege op de hoogte is van de inhoud van de documenten die hij zelf ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming voorlegt. Waar hij in zijn verzoekschrift verder aanvoert dat hij alle vertrouwen had in zijn oom A., dient er vooreerst op gewezen dat hij met betrekking tot deze oom tijdens zijn gehoor nog als volgt verklaarde: “*Wie is uw oom A.? Die woont hier niet, die heeft me naar hier gebracht, het is een mysterieuze man. Ik weet zelf niet goed wat hij doet maar hij heeft me goed geholpen na de dood van mijn vader. Hij gaf me altijd goede raad maar ik heb nooit echt over persoonlijk zaken kunnen spreken met hem.*” (gehoorverslag CGVS, p. 7). Dat verzoeker dermate veel vertrouwen zou hebben in een man die hij zelf omschrijft als mysterieus, is op zich reeds ongeloofwaardig. Dit klemt des te meer daar verzoeker op het moment van zijn reis naar België reeds ruim 24 jaar oud was en hij verklaart voordien gedurende vijf à zes maanden bij deze oom te hebben ondergedoken. Dat een vierentwintigjarige die ondergedoken leeft bij de persoon die hij beweert blindelings te vertrouwen en die zijn vlucht aan het regelen is ten einde zijn leven te redden door naar het buitenland te vluchten, aan deze persoon geen enkele vraag zou stellen over de reisweg en de eindbestemming van de vlucht, zoals verzoeker voorhoudt in zijn verzoekschrift, is weinig geloofwaardig.

Voorts oordeelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoekers verklaringen over zijn paspoort vaag en tegenstrijdig met de beschikbare informatie zijn:

“Toen er u, tijdens uw gehoor op het CGVS gevraagd werd of u met uw eigen paspoort naar Europa gekomen bent, zei u dat u het niet weet maar denkt van wel en dat uw naam erin stond (zie gehoorverslag CGVS p.7). **U zei dat u, voor u opgepakt werd in Angola, al over een paspoort beschikte dat u de laatste keer gebruikt zou hebben in 2008 toen u van Zuid-Afrika naar Angola ging en u daarna geen ander, nieuwe paspoort had** (zie gehoorverslag CGVS p.7). Over het paspoort waarmee u naar België reisde, verklaarde u dat u dit paspoort niet zelf verkregen had maar dat uw oom A. het voor u regelde. Gevraagd waarom u dat zelf niet kon doen, zei u dat u nooit gedacht had dat u Angola moest verlaten tot u opgepakt werd (zie gehoorverslag CGVS p.8). U verklaarde dat u opgepakt werd in Angola in september 2016 (zie gehoorverslag CGVS p.10).

Over het paspoort waarmee u naar België reisde verklaarde u verder dat u niet weet waar dat paspoort nu is omdat het uw oom A. was die alles regelde en u zelf dat paspoort nooit in uw handen had. Waarom uw oom A. dan uw paspoort terug meenam, zei u niet te weten. Gevraagd wanneer uw oom voor uw paspoort begon te kijken en wanneer hij dat paspoort verkreeg, zei u dat het ergens rond november 2016 was (zie gehoorverslag CGVS p.8).

Uit de informatie over de visumaanvraag bij de Belgische ambassade die u deed blijkt nochtans dat u daar een visumaanvraag deed met uw paspoort dat op 31 maart 2015 werd afgegeven (zie informatie over visumaanvraag bij de Belgische ambassade in Luanda in het administratief dossier).

Toen u, tijdens uw gehoor op het CGVS, met deze informatie geconfronteerd werd en gevraagd werd hoe het kan dat uw paspoort waarmee u een visumaanvraag deed in 2015 werd afgegeven, zei u dat u dat paspoort nooit gezien had, dat u enkel een identiteitskaart had en dat uw nonkel dat (paspoort) wellicht geregeld heeft.

U zei dan nog eens dat u na uw komst in Angola (in 2008) nooit meer een paspoort had. Toen er u gevraagd werd waarom uw nonkel dan een paspoort voor u regelde in maart 2015, zei u dat u het niet wist (zie gehoorverslag CGVS p.15).

*Hoewel u dus verklaarde dat u nooit gedacht had dat u Angola zou moeten verlaten tot u opgepakt werd in september 2016, u toen geen paspoort had en dat uw nonkel een paspoort voor u regelde in november 2016, moet er dus vastgesteld worden dat uit informatie over uw visumaanvraag blijkt dat u in Angola over een geldig paspoort beschikte in maart 2015. **Deze vaststelling ondergraaft volledig uw algemene geloofwaardigheid. Er kan dan ook geen enkel geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat uw oom u een paspoort in 2016 bezorgd zou hebben omdat u na problemen met de Angolese autoriteiten het land moest verlaten. Bijgevolg kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u problemen zou gekend hebben met de Angolese autoriteiten.***

Waar verzoeker dienaangaande verwijst naar het vertrouwen in zijn oom A., die zijn volledige vlucht zou hebben geregeld, kan dienstig worden gewezen op hetgeen hieromtrent hoger reeds werd gesteld (zie *supra*). Waar verzoeker aanhaalt dat zijn oom mogelijks uit voorzorg reeds in 2015 een paspoort aanvraagde omdat hij op de hoogte was van de problemen die verzoeker had ondervonden toen hij op de bank BFA werkte, dient vastgesteld dat dit duidelijk een *post factum*-bewering betreft die tot stand kwam op basis van reflectie na confrontatie met de bestreden beslissing. Bovendien valt deze bewering bezwaarlijk te rijmen met zijn bewering eerder in zijn verzoekschrift dat hij niet in staat was de door zijn oom genomen stappen voor het regelen van zijn vlucht te volgen omdat hij na zijn detentie erg angstig en verzwakt was wegens de traumatische ervaringen. Verzoeker situeerde deze detentie echter in september 2016, zodat niet kan worden ingezien waarom verzoeker in 2015 niet op de hoogte zou zijn van het feit dat zijn oom voor hem een paspoort zou hebben aangevraagd. Waar verzoeker stelt als volgt in zijn verzoekschrift: *"In alle geval is het niet zodoende onwaarschijnlijk dat het toelaat het volledige (!) asielrelaas van verzoeker terzijde te schuiven en niet verder te onderzoeken."*, dient erop gewezen dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoeker het vluchtelingenstatuut en subsidiaire beschermingsstatuut te weigeren.

Verder wordt door de commissaris-generaal tevens terecht gemotiveerd dat de informatie op verzoekers Facebookprofiel de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen verder ondermijnt:

"U verklaarde dat u, voorafgaand aan uw vertrek uit Angola (op 12 februari 2017), 5-6 maanden bij uw oom A. ondergedoken zat en dat u toen slechts 1 maal naar buiten ging, om naar de ambassade te gaan (zie gehoorverslag CGVS p.3-4).

Tijdens uw gehoor op het CGVS werd u het facebookprofiel op naam van A.F. overhandigd (zie blauwe map in het administratief dossier) en u verklaarde dat dit uw facebookprofiel is (zie gehoorverslag CGVS p.15). Zoals eerder al beschreven, verklaarde u dat u in september 2016 werd opgepakt, na 3 weken werd vrijgelaten en daarna 5 à 6 maanden bij uw oom ondergedoken zat tot u uit Angola vertrok op 12 februari 2017. Er werd u tijdens uw gehoor op het CGVS ook gevraagd of u op uw verjaardag, op 23 september 2016, in de gevangenis zat waarop u zei dat u toen inderdaad in de gevangenis zat (zie gehoorverslag CGVS p.11). Toen er u gevraagd werd hoe het komt dat u, op uw facebook, uw nicht E.N. (van wie u bevestigde dat het u getoonde facebookprofiel waarvan een koppie in de blauwe map in het administratief dossier zit het profiel is van uw nicht E.N.) bedankte nadat zij u gelukkige (late) verjaardag wenste op 24 september 2016 aangezien u verklaard had dat u toen in de gevangenis zat, zei u dat het waarschijnlijk (uw verloofde) A. zal zijn die dat zei omdat ze uw paswoord had en nogal jaloers is. Over deze uitleg moet ten eerste opgemerkt worden dat er niet kan ingezien worden waarom uw verloofde uw nicht zou bedanken voor haar verjaardagswensen omdat uw verloofde jaloers zou zijn. Ten tweede moet er opgemerkt worden dat u verklaarde geen contact met uw verloofde te hebben gehad nadat u opgepakt werd in Angola, tot u haar kon contacteren eenmaal u al in België was. U zei ook dat u niet weet of uw oom uw verloofde contacteerde nadat u opgepakt werd maar dat u wel denkt dat ze hiervan op de hoogte was (zie gehoorverslag CGVS p.5-6). Dat uw verloofde dan onder uw naam op uw facebookprofiel, uit jaloezie, berichten zou zetten terwijl u in de gevangenis zat (of, indien ze hier niet van op hoogte was, al dagen of weken op nieuws over u wachtte nadat u opgepakt werd) is niet geloofwaardig.

*U werd dan, tijdens uw gehoor bij het CGVS, gewezen op het grote aantal berichten dat op uw facebookprofiel verscheen in januari en februari 2017 en er werd u gevraagd of u dat dan deed terwijl u ondergedoken zat bij uw nonkel. U zei daarop eerst dat **deze berichten niet van u waren** en dat jullie een "transparante relatie" hebben. Gevraagd of al die berichten dan van uw verloofde waren, verandert u uw verklaringen en zegt u dat **"het van de berichten afhangt die erop staan"**.*

U zei dan dat u wel berichten op uw facebook zette terwijl u ondergedoken zat bij uw nonkel maar dat u aan niemand vertelde waar u was (zie gehoorverslag CGVS p.15).

Gevraagd waarom u dat dan deed, gezien u bij uw oom ondergedoken zat omdat u bang zou geweest zijn van de Angolese politie, zei u dat u toen meer contact had met God, u Bijbelpassages publiceerde op uw facebook en dat men uit die woorden kan voelen hoe eenzaam u was.

U werd dan gewezen op het bericht dat gepubliceerd werd op uw facebookprofiel op 18 januari 2017 waarin er reclame gemaakt wordt voor een event in het Skyna hotel in Luanda (zie blauwe map in het administratieve dossier) en er werd u gevraagd waarom u dat bericht publiceerde. U zei dat het bericht niet van u zou zijn maar toen u er dan op gewezen werd dat het wel op uw facebookprofiel geplaatst werd zei u "niet te weten" wie dit bericht dan op uw facebookprofiel plaatste.

Op 27 januari werd er door uw facebookprofiel een bericht geplaatst waar in u zich beklaagt dat u het moe bent om er altijd van beschuldigd te worden veel vriendinnen te hebben en legt u uit dat dit komt omdat u als marketing manager en goede specialist in toerisme en hotels veel en alle soorten vrouwen kent. Toen u er, tijdens uw gehoor op het CGVS, door de Protection Officer gezegd werd dat het verbazend zou zijn indien dit bericht ook van uw vriendin zou komen, zei u dat zij dit bericht daar wel op geplaatst had en dat u dergelijke dingen niet zou publiceren.

Omwille van uw tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen als uitleg voor de vele berichten die op uw facebookprofiel gepubliceerd werden toen u in de gevangenis of ondergedoken gezeten zou hebben moet er vastgesteld worden dat er geen geloof gehecht kan worden, noch aan uw verklaringen dat u in Angola in september 2016 opgepakt werd, noch aan uw verklaringen dat u 5-6 maanden ondergedoken zou zijn bij uw oom alvorens naar België te vertrekken.

Over uw facebookprofiel kan er tenslotte ook nog opgemerkt worden dat u uw beroep op uw facebookprofiel omschrijft als "bankbediende / Marketing manager".

*Waar verzoeker dienaangaande in zijn verzoekschrift stelt niet te begrijpen waarom zijn geloofwaardigheid in vraag wordt gesteld omdat hij in januari en februari een aantal berichten heeft gepubliceerd op zijn Facebookprofiel vermits hij in het huis van zijn oom toegang had tot internet en hij zijn gevoelens van eenzaamheid wenste te uiten, dient erop gewezen dat in de bestreden beslissing terecht wordt gemotiveerd als volgt: "U werd dan, tijdens uw gehoor bij het CGVS, gewezen op het grote aantal berichten dat op uw facebookprofiel verscheen in januari en februari 2017 en er werd u gevraagd of u dat dan deed terwijl u ondergedoken zat bij uw nonkel. U zei daarop eerst dat **deze berichten niet van u waren** en dat jullie een "transparante relatie" hebben. Gevraagd of al die berichten dan van uw verloofde waren, verandert u uw verklaringen en zegt u dat **"het van de berichten afhangt die erop staan"**. U zei dan dat u wel berichten op uw facebook zette terwijl u ondergedoken zat bij uw nonkel maar dat u aan niemand vertelde waar u was (zie gehoorverslag CGVS p.15)." Hieruit blijkt dus dat verzoekers verklaringen niet enkel ongeloofwaardig, maar tevens tegenstrijdig zijn. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift een uiteenzetting geeft over de reactie die zijn verloofde/vriendin A.F. op zijn Facebookprofiel zou hebben geplaatst en stelt dat deze verklaring "minstens niet onmogelijk" is, dient erop gewezen dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas ook kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden en uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen, *quod in casu*. Wat betreft de opmerking aangaande de weergave van zijn beroep als "bankbediende/Marketing manager", dient erop gewezen dat verzoeker verklaarde dat hij van 2010 tot 2014 tewerkgesteld was bij een bank en nadien op de marketingdienst van een hotel. Gelet op de centrale rol van het veranderen van job in verzoekers vluchtrelaas, is het niet aannemelijk dat hij vervolgens zijn beroep op zijn Facebookprofiel plots omschrijft met beide functies in één titel.*

Tot slot motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de overige motieven in de bestreden beslissing niet kunnen wijzigen:

"Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer: verschillende verblijfskaarten en identiteitskaarten van familieleden van u die in België verblijven, een replacement certificate van uw schoolresultaten in Zuid-Afrika, een certificaat van een gevolgde opleiding bij de bank BFA en een bewijs van aanmelding voor een militaire telling in 2008 in Angola. Deze documenten veranderen de hierboven gedane vaststellingen niet daar noch de identiteit van uw in België verblijvende familieleden, noch uw identiteit hier in twijfel worden getrokken. Ook het feit dat u in Angola voor de bank BFA werkte wordt hier niet in twijfel getrokken."

In zijn verzoekschrift voert verzoeker geen enkel inhoudelijk verweer tegen deze motivering.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er geenszins in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn relaas toont verzoeker niet aan dat hij vroeger vervolgd is geweest. Derhalve kan hij zich niet beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in het verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van voormeld artikel zou kunnen onderbouwen.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER